

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke
Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

Een ander. Op de selve Wyse.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55072)

Tot strydt versterckt ons swack ghe-
moet:

Verdyjft upt ons al wat ontsticht.
Maer u bebel ons leven doet.

O/ God/ sy lof/ prijs/ eer en danck/
Die u belijders al ghelyck
Versterckt hier in dit leven kranck/
En namaels geeft een eeuwighe rijck.

Een ander.

Op de selve wyse:

O Slaept/ o werelddt/ God ter eer/
En singt hem lof met blydē geest:

Want hy van al moet eben seer
Ghedanckt/ gediendt syn/ en gebzeest.

Een ongheschapen weesen kendt/
Cert God den Vader en zyn woordt/
Prijst oock den Gheest / want hy ons
sendt

Syn troost met vyede en accoozt.

Hem looft het Werdrjck schoon en
groen/

Het vper/ de locht/ de wyde zee/

De vyuchten elck op haer sapsoen/

De visschen/ voghels/ en het vee.

Cert hem dan oock/ en houd u vrp/

Van t'obertreden zyn ghebodt/
 Belydt en diendt/ met herten bly/
 In drie persoonen eenen Godt.

Verheft den Vader in zyn Macht,
 Den Soon als Wijs, den Gheest als
 Goet,

Hoe wel in wyshepdt / goethepdt /
 kracht/

Sy zyn ghelyck / tot ons behoedt.

Godts mildthepdt / wyshepdt / en
 bestier/

Al onse macht te boven gaet.

Dus diend hem wacker als een vper/
 Gheen maet te houden is de maet.

Tot u/ o God / ons krachten keert/
 Aenhoozt 't geschrey vā onsen grondt:
 O graci' ober al vermeert/

O dienen moet ons hert en mondt.

Wt u spruyt alle creatuer/
 Al watter is dooz u bestaet/
 Ghy zyt in al / doch eben puer/
 En al in u ghy oock verbaet.

In 's menschen hert neemt ghy u
 rust/

En ciert dat met u graci' schoon:

Van 'taerdsche goed treckt onsen lust:

En geeft daer vooz des lebens kroon.

Hier toe so helpt ons kleyn en groot

○ Heer/die zijn met anct begaen:
Wp zijn verstyft/en swaer als loot/
Naer uwen wil boegd ons voort aen.

○ Hepligh eeuwigh Godt/

○ Godt van Sabaoth / ○ Heere

der heyzkrachten / Ghy zyt

mijn deel/mijn lot/ Mijn lief/

mijn hert en slot Van alle mijn

ghedachten.

O Hepligh eeuwich Godt/
 O God van Sabaoth/
 O Heere der heyzkrachten/
 Ghy zijt mijn deel/mijn lot/
 Mijn lief/mijn hert en slot
 Van alle mijn ghedachten.

Ghy zijt/ &c.

O eeuwich Vader mijn!
 O eeuwich Vaders schijn!
 O Hepligh Geest vol minne!
 O weesen schoon divijn/
 Drie in personen sijn/
 Een van natuer en sinne.

O weesen/ &c.

Maer so u wesen reen
 Drievuldigh is en een/
 So is mijn hert drielantigh:

't Is voor u Godthepdt kleen/
Maer ick gheef 't u alleen/
O Heere triumphantigh.

't Is/ &c.

De gantsche wereldt wijdt/
Den Hemel/ dief' omrijdt/
Kan 't herte niet versaeppen:
Hoe bly/ hoe groot volgt/
Hoe soet/ hoe langhen tijdt/
't En kan ons al niet paepen.

Hoe bly/ &c.

sondt is de wereldt saen/
't Hert heeft drie punten aen:
Hoe soud' sy dat roch vullen
Neen/ neen/ ick laetse gaen:
Sy sullen al mis staen/
Die haer beminnen sullen.

Neen/ neen/ &c.

Komt schoon Drievuldighepdt/
Mijn hert is u berepdt/
Dzie sal in drie wel passen:
Maer vult mijn pdelhepdt/
Met gratie plantept:
Doet my in deughden wassen.

Maer/ etc.

Want vol onreynighepdt/
Der sonden vuplighepdt/
Vol stof ben ick en asschen:

Komt

Komt Vaders heplighepdt /
 Komt Christi supberhepdt /
 Komt hepligh Gheest my wasschen.
 Komt / Et.

Wascht toch mijn ziele schoon /
 En maecht mijn hert een thoon /
 Om u / Heer / te logeeren:
 Op dat ick eens ydoon /
 Magh winnen 's Hemels kroon /
 En eeuwig jubileeren.

Op dat / Et.

Volghen de Lof-sanghen van
 het alderhepligste ende hoogh-
 weerdigste Sacrament
 des Outaers.

Ende

Voor eerst eenighe uyt het Latyn
 (so sy van ouds in de H. Kerck gebruyckt
 zijn) in het Duytsch nu versch over-
 geseft, ende het Latyn daer
 by ghesfeldt.